

با شعرهای مه‌ری ماهوتی

بچه‌ها بیاین که دیره شیمو به موزه می‌ره

اون جا دیدن یه عالمه پرنده
مولک می گفت با شوخی و با خنده
این جوجه جان چه خوشگله چه نازه
پَرِ دمش فرفری و درازه
این یکی نوک درازه اون عقابی
اونم پراش صورتی هست و آبی
کاشکی می شد دوباره پرواز کنن
بال بزنن، پرهاشونو باز کنن

